Dosar nr. 1-45/2025
1-24058688-48-1-31052024

S E N T I N Ţ Ă
în numele Legii

08 aprilie 2026 mun. Străşeni
Judecătoria Străşeni sediul central
Instanţa compusă din:
Preşedinte de şedinţă,
judecătorul Iana Talmaci
Grefier Marina Strîmbanu, Adriana Baiuș
Cu participarea:
Procurorului Alexandra Vremea, Cezar Țaca,
Avocatului Daniela Hedea

a examinat în ședință de judecată publică, în procedură generală, cauza penală de învinuire a lui,

Surdu Ion ***,** născut la *****, IDNP *****, domiciliat în s. *****, celibatar, nesupus militar, neangajat în câmpul muncii, studii medii incomplete, fără grad de dezabilitate, fără persoane la întreținere, anterior judecat, moldovean, cetățean al Republicii Moldova,

în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 264[1] alin. (4) Cod penal,-
(Cauza penală s-a aflat în procedura judecătorului în perioada 31.05.2024– 08.04.2026)

Acuzatorul de stat Alexandra Vremea a solicitat să fie recunoscut vinovat Surdu Ion de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264[1]alin. (4) Cod penal, și a-i aplica acestuia pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 1 an, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis. În baza art. 85 alin. (1) prin cumul parțial al pedepselor aplicate cu partea neexecutată stabilită prin încheierea Judecătoriei Strășeni din 14.11.2024, a-i stabili lui Surdu Ion o pedeapsă definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 3 ani și 8 luni, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Apărătorul inculpatului Surdu Ion, avocatul Hedea Daniela, a pledat pentru pronunțarea sentinței de achitare în privința inculpatului.

a c o n s t a t a t:

Surdu Ion ***,** la 11.04.2024 aproximativ la orele 23:49, nedeținând permis de conducere valabil pentru categoria din care face parte autovehiculul condus și fiind în stare de ebrietate alcoolică, intenționat a urcat la volanul motocicletei de model „IJ Planeta 5” fără numere de înmatriculare, și s-a deplasat prin sat. Voinova, r-nul Strășeni, unde a fost stopat de către colaboratorii serviciului de patrulare ai IP Strășeni, fiind suspectat în conducerea unității de transport în stare de ebrietate. Fiind supus testării la alcool prin mijlocul tehnico-științific „Drager Alcotest 6810 RO” s-a stabilit că conform procesului verbal din 11.04.2024 de

constatare a stării de ebrietate la cet. Surdu Ion concentrația vaporilor de alcool în aerul expirat este de 1,39 mg/l, care se referă conform art. 134/12 alin. (3) Cod penal, la stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat.

Așa dar, **Surdu Ion** a încălcat cerințele Regulamentului Circulației Rutiere al R. Moldova și anume: punctul 10 alin. (2) lit. a) conform căruia ,,Persoana care conduce un autovehicul trebuie să posede permisul de conducere perfectat pe numele său, valabil pentru categoria (subcategoria) din care face parte autovehiculul condus", de asemenea a neglijat și prevederile punctului 14 lit. a) al aceluiași regulament conform căruia „ Conducătorului de vehicul îi este interzis: a) să conducă vehiculul în stare de ebrietate, sub influenţa drogurilor sau altor substanţe contraindicate, sub influenţa preparatelor medicamentoase care provoacă reducerea reacţiei, fiind bolnav, traumatizat sau într-o stare avansată de oboseală de natură să-i afecteze capacitatea de conducere".

Astfel, prin acțiunile sale intenționate, **Surdu Ion** ***** a comis infracțiunea prevăzută de art. 264[1] alin. (4) Cod penal, conducerea mijlocului de transport în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat sau în stare de ebrietate produsă de alte substanțe, adică conducerea mijlocului de transport de către o persoană care se află în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat, săvârșită de către o persoană care nu deține permis de conducere.

Inculpatul **Surdu Ion** ***** fiind audiat în cadrul cercetării judecătorești, a comunicat că nu ține minte data exactă. Are permis de conducere, categoria A. La ancheta preliminară a spus adevărul. Era luna aprilie, primăvara anului 2024. A rugat un băiat să îl ducă acasă, împreună cu boxa audio și acumulatorul. Acel băiat urma să îl ducă cu motocicleta IJ Planeta 5. Motocicleta avea caleașcă. A pus boxa în caleașcă. El s-a așezat în urma lui. Nu ține minte cum îl cheamă. A consumat băuturi alcoolice în acea zi. S-au pornit spre s. Voinova. Au mers aproximativ 5 km. Era un echipaj de poliție. Mai era o fântână acolo. Acel băiat a fugit de acolo, întrucât îi era frică de poliție. S-a așezat pe prispa de la fântână. El asculta muzică, boxa cânta. S-a oprit poliția. Le-a comunicat că motocicleta nu este a lui. I-au cerut actele la control. A venit alt echipaj. Au spus să sufle în testul Drager, le-a spus că nu face nimic rău, doar stă. Acel băiat a fost la concubina lui, Bobea Galina, să vină să ia boxa. Ea a venit acolo, la fața locului, și a luat boxa. Testul Drager l-a făcut, arăta undeva 1 și ceva. Era servit, nu ține minte exact ce a fost.

La întrebările procurorului a comunicat că poliția stătea undeva la vreo 200–300 m. Stăteau pe loc. Băiatul s-a oprit, iar el s-a așezat la fântână. Când a venit poliția, motocicleta era pe loc. El s-a așezat jos și asculta muzică. Acel băiat era din *****. Era străin. De cu zi a fost la el acasă acel băiat. Au luat un carburator. Le-a permis să stea la iaz, să facă frigărui. Motocicleta era oprită. Poliția venise peste aproximativ 5–10 minute. Nu ține minte ce s-a întâmplat.

La întrebările avocatului a declarat că recunoaște că a consumat băuturi alcoolice. Nu era la volanul motocicletei. Când a venit al doilea echipaj de poliție, au spus să dea 6 000 lei.

În cadrul cercetării judecătorești, instanța de judecată a studiat și analizat minuțios probele administrate în cadrul ședinței de judecată, și anume:

Declarațiile *martorului Gajiu Dumitru* care a comunicat că, a activat în calitate de agent secția Securitate Publică IP Strășeni. La data de 12.04.2024 se afla în serviciu de patrulare cu colegul Oprea Daniel cu automobilul MAI 9954, porțiunea de serviciu în apropierea de s. Voinova. Au avut o solicitare în s. Voinova, venind de la chemare au observat o motocicletă de model IJ ce venea în întâmpinare. Au conectat girofarul deoarece șoferul conducea haotic unitatea de transport și fără cască de protecție. Dumnealui a oprit unitatea de transport, a coborât și s-a aruncat lângă o fântână jos la sol. Acesta a vrut să se eschiveze de la fața locului, dar din motiv că polițiștii erau la o distanță mică de acesta, ultimul s-a aruncat lângă o fântână. Purtând

discuții cu șoferul, se simțea un miros puternic de alcool. Ei au solicitat ca șoferul să treacă testul drager, ultimul a acceptat, testul a arătat rezultatul de 1,39 mg/l.

A precizat că, în momentul când șoferul se afla jos lângă fântână, nu dorea să conlucreze cu organul de poliție, dar apoi a acceptat. Șoferul era singur pe motocicletă. În spațiu unde trebuia să fie al treilea pasager era o boxă pentru muzică, care era conectată la volum maxim. Șoferul imediat a stins motorul și a coborât. Polițiștii au solicitat colegii cu aparatul Drager care și au testat șoferul. Apoi s-a mai apropiat o doamnă, și domnul Ion i-a transmis boxa. Motocicleta a fost ridicată și transportată la parcarea specială.

A mai indicat că, observase că numărul de înmatriculare de pe motocicletă lipsește, în momentul când ei s-au aliniat cu motocicleta. Domnul Ion inițial a declarat că dormea în spatele fântânii, iar când i –au cerut actele acesta a declarat că nu deține careva acte pe unitatea de transport. Totul a fost documentat în prezența domnului Ion. El nu a ridicat nici o înregistrare.

Declarațiile *martorului Oprea Daniel* care a comunicat că a activat în calitate de subofițer superior Serviciu Patrulare a Secției Securitate Publică IP Strășeni. La 12.04.2024 se afla în serviciu de patrulare cu colegul Gajiu Dumitru cu automobilul MAI 9954 porțiunea de serviciu în apropiere de s. Voinova. Au avut solicitare în s. Voinova. Venind de la chemare au observat pe un drum adiacent o motocicletă de model IJ, deja era întuneric. Acesta venea în întâmpinare. Ei au conectat girofarul deoarece șoferul conducea haotic unitatea de transport la vreo 10 metri de ei. A coborât și s-a ascuns lângă o fântână jos la sol. În motocicletă era o boxă. Domnul Ion din spatele fântânii încerca să oprească boxa conectată cu telefonul. Polițiștii s-au oprit, au solicitat actele la control pe motocicletă și permisul de conducere, șoferul nu le avea. Purtând discuții cu acesta se simțea un miros de alcool. Au solicitat să facă testul drager, șoferul a acceptat, rezultatul a arătat 1,39 mg/l, dar nu își amintește sigur. Motocicleta a fost ridicată și transmisă la parcarea specială.

A precizat că, motocicleta s-a oprit în fața mașinii de poliție, după ce aceștia au pornit girofarele. Domnul Ion când a văzut girofarul conectat a deconectat motorul motocicletei, a coborât și s-a ascuns în spate la fântână. Când polițiștii i-au comunicat că mașina va fi ridicată la parcarea specială, șoferul a telefonat pe concubina sa pentru ca aceasta să i-a boxa. Șoferul era singur în motocicletă. S-a apropiat doar concubina acestuia și a luat boxa. Iluminarea stradală funcționa în momentul în care a fost stopat. Anterior domnul Ion avea și contravenții înregistrate privind violența în familie în privința concubinei Bobea Galina. A menționat că el poartă ochelari.

Declarațiile *martorului Beschieru Andrei* care a comunicat că activează în calitate de SS al SP al SSP al IP Strășeni, agent principal. La data de 11.04.2024 aproximativ orele 00:00 noaptea, a fost contactat de către colegii de serviciu a IP Strășeni, pe nume Gajiu Dumitru și Daniel Oprea, precum că a fost stopat un mijloc de transport, și există o bănuială precum că șoferul a condus mijlocul de transport în stare de ebrietate alcoolică și este necesar de efectuat testarea alcoolscopică din motiv că ei nu dispuneau de aparatul Drager. Astfel, s-a deplasat cu automobilul de serviciu „Dacia Duster” în sat. Voinova, r-nul Strășeni. Când a ajuns la fața locului, acolo se aflau angajații Gajiu Dumitru și Oprea Daniel, și o persoană de gen masculin cu motocicleta. Se afla și o motocicletă de model IJ, pe partea stângă a carosabilului, era cu calească. În calească nu ține minte ce era încărcat. Șofer a fost stabilit cet. Surdu Ion, testarea Drager a arătat concentrația de alcool în aerul expirat de 1 mg/l. La chemare el s-a deplasat cu colegul său Budu Constantin. De la Surdu Ion a simțit miros de alcool, când s-au apropiat de el. Inițial Surdu Ion a refuzat să efectueze testarea, ei i-au explicat consecințele refuzului, și șoferul s-a supus testării. Surdu Ion a și semnat Tichetul Drager, a fost de acord cu testul.

A menționat că domnul Surdu colegilor a comunicat că nu el a fost la volan. Nu cunoaște motivul împotrivirii de efectua testul alcoolscopic.

Declarațiile *martorului Bobea Galina* care a comunicat că inculpatul este fostul ei concubin, cu care se află în relații normale. Incidentul a avut loc acum doi ani, în primăvara anului 2024, prin luna martie. În acea zi făcea ordine în ogradă, pe la ora 11:00. În acest timp băiatul, care a venit cu motocicleta, în vârsta de vreo 20 de ani, l-a strigat pe Ion, care dădea mâncare la animale. Casa în care ei se aflau, este casa ei. Nu cunoaște ce fel de motocicletă era, dar era cu cărucior. Ion a reparat ceva la motocicletă, apoi au plecat împreună la iaz. Undeva la ora 22:00 Ion a telefonat-o ca să-i dea un acumulator. Ea i-a comunicat că în ogradă nu primește pe nimeni străin, să vină Ion împreună cu acel băiat. La ora 23:00 a venit acel băiat și i-a comunicat că Ion este servit, stă jos și ca ea să se ducă după el. Băiatul a lăsat motocicleta acolo, din motiv că era poliția. I-a spus să se ducă să ia boxa. Când ea a plecat acolo, Ion vorbea cu poliția. Băiatul stătea acolo ascuns într-o hudiță. Boxa era mare, o ducea pe roate. Băiatul mai venea pe acolo, deoarece în mahala au multe fete tinere.

A menționat că, ea a înțeles că motocicleta a fost condusă de acel băiat. A doua zi tot acest băiat era la volanul motocicletei. A indicat că nu a mai văzut această motocicletă anterior. Ea nu s-a implicat, căci era poliția, a luat boxa și a plecat. Ion i-a comunicat după asta, că băiatul cela l-a lăsat pe Ion acolo și a fugit. Ea nu a discutat cu polițiștii, nu cunoaște cum îi cheamă.

Învinuirea adusă lui Surdu Ion în săvârșirea infracțiunii incriminate se bazează și pe documentele și procesele verbale anexate la cauza penală și care au fost cercetate în ședința de judecată prin prisma pertinenței și concludenței lor, cum ar fi:

- Conținutul procesului-verbal privind constatarea faptei de conducere a mijlocului de transport în stare de ebrietate alcoolică și tichet Drager (f.d.8,9);
- Conținutul procesului-verbal de examinare a obiectului din 30.04.2024 (f.d.10);
- Conținutul ordonanței de ridicare și conținutul procesului-verbal de ridicare din 12.04.2024 (f.d.27-28);
- Conținutul procesului-verbal de examinare a obiectului din 15.04.2024 (f.d.30);
- Conținutul procesului-verbal de confruntare din 29.04.2024 (f.d.32-34);
- Conținutul procesului-verbal de confruntare din 29.04.2024 (f.d.35-36);
- Copia sentinței din 18.09.2023 pe numele lui Surdu Ion (f.d.51-65);
- Informația de la Inspectoratul Regional de Probațiune, Biroul de Probațiune Strășeni (f.d.67);
- Copia sentinței din 14.12.2023 pe numele lui Surdu Ion (f.d.112-125).

Astfel, analizând în ședință de judecată probele acumulate, evaluându-le din punct de vedere al pertinenței, concludentei şi veridicităţii lor, iar în ansamblu, din punct de vedere al coroborării lor, conform propriilor convingeri, instanţa de judecată consideră dovedită integral vinovăția lui Surdu Ion, iar acțiunile lui corect calificate în cadrul urmăririi penale potrivit art. 264/1 alin. (4) Cod Penal – conducerea mijlocului de transport de către o persoană care se află în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat, săvârșită de către o persoană care nu deține permis de conducere.

În conformitate cu art. 8 Cod de procedură penală, precum și cu cele ale art. 21 din Constituția Republicii Moldova, orice cetățean beneficiază de prezumția de nevinovăție, deschiderea unei proceduri judiciare penale – prin începerea urmăririi penale – nefiind posibilă decât în condițiile prevăzute de lege.

La adoptarea unei hotărâri de condamnare, până la rămânerea definitivă, inculpatul are statutul de persoană nevinovată, la pronunțarea unei decizii judecătorești de condamnare,

prezumția de nevinovăție este răsturnată cu efecte erga omnes, iar soluția magistraților trebuie să se bazeze pe probe certe de vinovăție, iar în caz de îndoială, ce nu poate fi înlăturată prin probe, trebuie să se pronunțe o soluție de achitare.

În conformitate cu art. 1 alin. (3) din Codul de procedură penală, instanțele judecătorești în cursul procesului sânt obligate să activeze în așa mod încât nici o persoană să nu fie neîntemeiat bănuită, învinuită sau condamnată ca și nici o persoană să nu fie supusă în mod arbitrar sau fără necesitate măsurilor procesuale de constrângere ori să nu fie victima încălcării altor drepturi fundamentale.

Prin derivare de la principiul prezumției nevinovăției, prevăzut la art. 8 din Codul de procedură penală, instanța de judecată constată că nimeni nu este obligat să dovedească nevinovăția sa. Concluziile despre vinovăția persoanei de săvârșirea infracțiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate, în condițiile prezentului cod, se interpretează în favoarea bănuitului, învinuitului, inculpatului.

Conform art. 6 alin. (1) Cod Penal, persoana este supusă răspunderii penale şi pedepsei penale numai pentru fapte săvârșite cu vinovăție.

În conformitate cu art. 51 din Codul Penal, temeiul real al răspunderii penale îl constituie fapta prejudiciabilă săvârșită, iar componența infracțiunii, stipulată în legea penală, reprezintă temeiul juridic al răspunderii penale. Răspunderii penale este supusă numai persoana vinovată de săvârșirea infracțiunii prevăzute de legea penală.

Conform art. 52 alin. (1) din Codul Penal, se consideră componență a infracțiunii totalitatea semnelor obiective și subiective, stabilite de legea penală, ce califică o faptă prejudiciabilă drept infracțiune concretă.

În corespundere cu art. 113 alin. (2) Cod Penal, calificarea oficială a infracţiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală şi de către judecători.

Conform art. 99 alin. (2) din Codul de procedură penală, probele administrate se verifică şi se apreciază de către organul de urmărire penală sau instanță.

Conform art. 101 alin. (1) si (2) din Codul de procedură penală, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinenţei, concludenţei, utilităţii şi veridicităţii ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor. Judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele şi în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege.

În conformitate cu prevederile art. 384 alin. (1) şi (4) Cod de procedură penală, instanţa hotărăşte asupra învinuirii înaintate inculpatului prin adoptarea sentinţei de condamnare, de achitare sau de încetare a procesului penal. Instanţa îşi întemeiază sentinţa numai pe probele care au fost cercetate în şedinţa de judecată.

Conform art. 389 alin. (1) Cod de procedură penală, sentinţa de condamnare se adoptă numai în condiţia în care, în urma cercetării judecătoreşti, vinovăţia inculpatului în săvârșirea infracţiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanţa de judecată. (2) Sentinţa de condamnare nu poate fi bazată pe presupuneri sau, în mod exclusiv ori în principal, pe declaraţiile martorilor depuse în timpul urmăririi penale şi citite în instanţa de judecată în absenţa lor.

Potrivit art. 100 alin. (4) Cod de procedură penală, toate probele administrate în cauza penală vor fi verificate sub toate aspectele, complet şi obiectiv. Verificarea probelor constă în analiza probelor administrate, coroborarea lor cu alte probe, administrarea de noi probe şi

verificarea sursei din care provin probele, în conformitate cu prevederile prezentului cod, prin procedee probatorii respective.

În conformitate cu art. 26 alin. (2) Cod de procedură penală, judecătorul judecă materialele şi cauzele penale conform legii şi propriei convingeri bazate pe probele cercetate în procedura judiciară respectivă.

Astfel, judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele şi în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege. Astfel, instanţa pune la baza hotărârii sale numai acele probe, la cercetarea cărora au avut acces toate părţile în egală măsură.

Potrivit art. 24 alin.(2) Cod de procedură penală, instanţa judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării şi nu exprimă alte interese decât interesele legii.

În cazul săvârșirii unei infracțiuni instanţa de judecată este singură în măsură să înfăptuiască nemijlocit opera de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a comis acea infracțiune, având deplina libertate de acţiune în vederea realizării acestei operaţiuni, ținând seama de regulile şi principiile prevăzute de Codul penal, la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei în cadrul operațiunii de individualizare a acesteia.

Raportând situația de fapt stabilită în cauză la cerințele normei de incriminare prevăzute de art. 264[1] alin. (4) Cod penal, instanța apreciază necesar a examina în mod detaliat elementele constitutive ale componenței de infracțiune, prin prisma circumstanțelor concrete reținute în sarcina inculpatului Surdu Ion *****.

Sub aspectul *obiectului juridic special*, instanța reține că acesta îl constituie relațiile sociale referitoare la asigurarea siguranței circulației rutiere, înțeleasă ca acea stare de ordine în cadrul traficului rutier care garantează protecția vieții, sănătății și integrității participanților la trafic împotriva riscurilor generate de accidente. Or, normele care interzic conducerea mijloacelor de transport în stare de ebrietate sau fără deținerea permisului de conducere sunt instituite tocmai pentru a preveni situațiile în care capacitatea psihofizică diminuată ori lipsa aptitudinilor legale de conducere ar putea genera pericole majore pentru siguranța publică. Din această perspectivă, conduita inculpatului aduce atingere directă acestor relații sociale, întrucât ignorarea acestor interdicții creează un risc real și iminent pentru ordinea și securitatea traficului rutier.

Referitor la *obiectul material*, acesta este reprezentat de mijlocul de transport concret utilizat la săvârșirea faptei, în speță motocicleta de model „IJ Planeta 5”, care, potrivit art. 132 Cod penal, se încadrează în categoria mijloacelor de transport mecanice. Chiar dacă aceasta nu era înmatriculată, acest aspect nu înlătură caracterul de mijloc de transport în sensul legii penale, fiind suficient ca vehiculul să fie autopropulsat și apt de deplasare.

Analizând *latura obiectivă* a infracțiunii, instanța constată că aceasta se realizează prin acțiunea de conducere a unui mijloc de transport în condiții interzise de lege, respectiv de către o persoană aflată în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat și care nu deține permis de conducere valabil pentru categoria respectivă. Noțiunea de „conducere” presupune nu doar simpla prezență în vehicul, ci exercitarea efectivă a controlului asupra acestuia, respectiv punerea în mișcare și dirijarea lui pe drumul public.

În speță, din ansamblul probator administrat rezultă că inculpatul a fost observat de către agenții de poliție în timp ce conducea motocicleta pe un drum din s. Voinova, deplasarea fiind una efectivă, iar comportamentul acestuia - descris ca fiind haotic - denotă influența alcoolului asupra capacității sale de conducere. Împrejurarea că, la observarea echipajului de poliție, inculpatul a oprit vehiculul, a coborât și a încercat să se eschiveze ascunzându-se lângă fântână

nu poate fi interpretată decât ca o reacție ulterioară, menită să evite răspunderea, fără a infirma însă faptul conducerii anterioare.

Totodată, starea de ebrietate alcoolică cu grad avansat este pe deplin demonstrată prin rezultatul testării alcoolscopice, care a indicat o concentrație de 1,39 mg/l alcool în aerul expirat, valoare care, potrivit art. 134^{12} alin. (3) Cod penal și prevederilor Regulamentului aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 296/2009, depășește semnificativ pragul de 0,3 mg/l stabilit pentru ebrietatea cu grad avansat. Această stare implică o dereglare evidentă a funcțiilor psihomotorii, incompatibilă cu exercitarea în siguranță a conducerii unui vehicul.

În ceea ce privește cerința inexistenței permisului de conducere, instanța reține că, potrivit probelor administrate, inculpatul nu a prezentat un permis valabil pentru categoria corespunzătoare vehiculului condus, iar declarațiile sale în acest sens nu sunt susținute de dovezi obiective. În plus, obligația de a deține și prezenta un asemenea permis rezultă expres din pct. 10 alin. (2) lit. a) din Regulamentul circulației rutiere, iar nerespectarea acesteia constituie un element agravant în cadrul normei de incriminare analizate.

Sub aspectul *subiectului* infracțiunii, instanța constată că acesta este unul calificat, fiind vorba despre o persoană fizică responsabilă, care a atins vârsta răspunderii penale și care, în mod efectiv, conduce un mijloc de transport. Inculpatul Surdu Ion întrunește aceste cerințe, având capacitate penală și fiind identificat ca persoana care a exercitat controlul asupra motocicletei în momentul relevant.

În ceea ce privește *latura subiectivă*, instanța reține că infracțiunea este săvârșită cu intenție directă. Inculpatul a conștientizat că a consumat băuturi alcoolice și, în pofida acestei stări, a decis să urce la volanul motocicletei și să o conducă pe drumurile publice. De asemenea, acesta a cunoscut sau, în mod evident, trebuia să cunoască faptul că nu deține dreptul legal de a conduce un asemenea vehicul. În aceste condiții, inculpatul a prevăzut caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale și posibilitatea producerii unor consecințe periculoase pentru siguranța traficului, acceptând în mod conștient producerea acestora.

Atitudinea ulterioară a inculpatului, manifestată prin încercarea de a nega conducerea vehiculului și de a invoca prezența unei alte persoane, este apreciată de instanță ca o poziție de apărare, nefiind susținută de ansamblul probator, care demonstrează contrariul în mod coerent și convergent.

Prin urmare, coroborând toate aceste elemente, instanța constată că fapta reținută în sarcina inculpatului întrunește toate semnele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 264^{1} alin. (4) Cod penal, atât sub aspect obiectiv, cât și subiectiv, fiind pe deplin demonstrată existența unei acțiuni de conducere a mijlocului de transport în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat, săvârșită de o persoană care nu deține permis de conducere, în condiții care aduc atingere gravă siguranței circulației rutiere.

Prin prisma normelor citate supra, instanţa de judecată constată că a avut loc fapta de săvârşirea căreia este învinuit Surdu Ion și care întrunește elementele infracţiunii prevăzute la art.264^{1} alin. (4) Cod penal, iar în ședința de judecată s-a constatat cu certitudine vinovăția acestuia.

Faptul aflării lui Surdu Ion în stare de ebrietate, se relevă din conținutul tichetului ”Drager 6810”, prin care se reține o concentrație a vaporilor de alcool în aerul expirat de către acesta de 1,39 mg/l. (f.d.8).

Totodată, potrivit probei video anexate la materialele cauzei, se constată că Surdu Ion a făcut cunoștință cu rezultatul testului Drager și nu a prezentat vre-un dezacord în privința stabilirii concentrației de alcool în aerul expirat de acesta.

Instanța de judecată apreciază declarațiile inculpatului Surdu Ion ***** cu o evidentă rezervă critică, constatând că acestea sunt marcate de inconsecvență, lipsă de coerență logică și contradicții interne, fiind în același timp vădit incompatibile cu ansamblul probator administrat în cauză. Versiunea expusă de inculpat, potrivit căreia acesta nu s-ar fi aflat la volanul motocicletei, se dovedește a fi una pur declarativă, lipsită de suport probator și construită pe afirmații generale, neindividualizate și imposibil de verificat în mod obiectiv.

În mod particular, instanța reține că inculpatul nu a fost în măsură să ofere niciun element concret de identificare a pretinsului conducător al motocicletei, invocând existența unei persoane necunoscute, fără a indica numele, domiciliul sau alte date minime care ar permite verificarea acestei susțineri. O asemenea conduită procesuală, caracterizată prin vag și indeterminare, nu poate fi calificată drept o apărare efectivă, ci dimpotrivă, relevă un demers formal de evitare a răspunderii penale, lipsit de consistență și credibilitate.

Mai mult, instanța constată că poziția inculpatului este infirmată în mod direct și categoric de declarațiile martorilor oculari Gajiu Dumitru și Oprea Daniel, care au perceput nemijlocit situația de fapt și au relatat în mod concordant că inculpatul era cel care conducea motocicleta, fiind observat în deplasare pe drumul public, iar ulterior, la observarea echipajului de poliție, a oprit vehiculul, a coborât și a încercat să se sustragă controlului printr-un comportament specific unei persoane conștiente de caracterul ilicit al acțiunilor sale. Aceste relatări sunt clare, precise și lipsite de ambiguități, fiind susținute de o percepție directă asupra faptelor, ceea ce le conferă un grad ridicat de credibilitate.

Instanța mai reține că comportamentul inculpatului imediat ulterior stopării - manifestat prin tentativa de a se ascunde și de a crea aparența că nu a condus vehiculul - constituie un indiciu suplimentar al vinovăției, fiind incompatibil cu atitudinea unei persoane care nu ar fi avut nici o implicare în conducerea mijlocului de transport. Această conduită post factum este relevantă din punct de vedere probator, întrucât reflectă o reacție spontană de evitare a răspunderii, și nu una compatibilă cu nevinovăția pretinsă.

Declarațiile inculpatului sunt izolate în economia probatoriului, nefiind susținute de niciun alt mijloc de probă, și se află în contradicție atât cu declarațiile martorilor, cât și cu probele obiective administrate, inclusiv rezultatul testării alcoolscopice, care confirmă starea de ebrietate alcoolică cu grad avansat, precum și cu celelalte materiale ale cauzei. În aceste condiții, instanța apreciază că susținerile inculpatului nu au aptitudinea de a genera un dubiu rezonabil cu privire la situația de fapt stabilită, ci reprezintă exclusiv o strategie defensivă menită să eludeze răspunderea penală.

În consecință, instanța acordă o valoare probatorie redusă declarațiilor inculpatului, reținând că acestea nu întrunesc exigențele de veridicitate și coerență necesare pentru a fi reținute ca bază a unei concluzii favorabile acestuia și nu sunt apte să răstoarne concluziile ferme ce rezultă din coroborarea probelor administrate.

Pe de altă parte, analizând declarațiile martorilor Beschieru Andrei, Oprea Daniel și Gajiu Dumitru, instanța constată că acestea sunt caracterizate prin coerență internă, consecvență și concordanță reciprocă, fiind susținute și confirmate de celelalte mijloace de probă administrate în cauză. Relatările acestora sunt detaliate, logice și lipsite de contradicții esențiale, reflectând o percepție directă asupra faptelor și o redare fidelă a împrejurărilor în care a fost depistat inculpatul.

Faptul că acești martori au calitatea de colaboratori de poliție și au participat nemijlocit la documentarea cazului nu este, prin el însuși, de natură să le afecteze credibilitatea, în absența unor indicii concrete care să releve existența unui interes personal în cauză sau a unor relații de

ostilitate cu inculpatul. Instanța nu a identificat niciun element care să sugereze că martorii ar fi fost animați de un scop subiectiv de a determina condamnarea inculpatului sau că declarațiile lor ar fi fost denaturate în vreun mod.

Dimpotrivă, aceștia au fost audiați sub jurământ, fiind avertizați asupra răspunderii penale pentru declarații mincinoase, împrejurare care constituie o garanție suplimentară a veridicității celor relatate. În aceste condiții, instanța apreciază că declarațiile martorilor sunt credibile, pertinente și concludente, fiind apte să contribuie decisiv la stabilirea situației de fapt și la formarea convingerii instanței asupra vinovăției inculpatului.

Probele scrise prezentate, fiind cercetate în cadrul ședinței de judecată, instanța le apreciază ca fiind pertinente, concludente și utile, deoarece au fost administrate cu respectarea cerințelor legislației procedural-penale și au legătura directă cu stabilirea circumstanțelor, care urmează a fi dovedite în prezenta cauză penală.

Cât privește solicitarea apărării privind achitarea lui Surdu Ion pe motivul lipsei probelor care ar demonstra incontestabil vinovăția acestuia, instanța o va aprecia critic, or prin cumulul de probe administrate și cercetate în cadrul ședinței de judecată a fost demonstrată, dincolo de orice dubiu, vinovăția lui Surdu Ion în comiterea infracțiunii incriminate.

Luate în cumul aceste probe, și analizate în ansamblu, denotă cu certitudine existența în acțiunile lui Surdu Ion a faptei reținute în sarcina acestuia în partea introductivă a prezentei sentințe, săvârșită cu vinovăție, urmând a fi calificată în baza art.264^1 alin. (4) Cod penal - conducerea mijlocului de transport de către o persoană care se află în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat, săvârșită de către o persoană care nu deține permis de conducere.

Prin acțiunile sale, inculpatul a adus atingere relațiilor sociale cu privire la siguranța traficului rutier și exploatării mijloacelor de transport, ca parte componentă a securității și ordinii publice, condiționată de neadmiterea la circulația rutieră a persoanelor în stare de ebrietate și fără permis de conducere.

În consecință, instanța atestă că, infracţiunea de conducere a unui vehicul sub influenţa alcoolului este o infracţiune de pericol, astfel că, pentru a se evita producerea de accidente de circulaţie, legiuitorul a incriminat această faptă, pericolul social fiind unul abstract, inseparabil legat de materialitatea faptei, indiferent de împrejurările în care s-ar comite aceasta şi de urmările produse ori care s-ar fi putut produce cu privire la persoane sau bunuri. Prin săvârșirea faptei analizate s-a pus în primejdie siguranţa celorlalţi participanţi la trafic, stare de pericol care este prezumată.

La stabilirea categoriei şi termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunilor săvârșite, de motivul acesteia, de caracterul şi gradul pericolului social deosebit al infracțiunii comise, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influenta pedepsei aplicate asupra corectării şi reeducării vinovatului, precum şi de condițiile de viață a familiei acestuia.

Pedeapsa penală este echitabilă atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât de către condamnat, precum și de alte persoane.

Pedeapsa mai aspră din numărul celor alternative prevăzute pentru săvârșirea infracţiunii, se stabileşte numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menţionate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei. Or, practica judiciară demonstrează că o pedeapsă prea blândă generează dispreţ faţă de ea şi nu este suficientă nici pentru corectarea infractorului şi nici pentru prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni. De asemenea, o pedeapsă prea aspră generează

apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire şi de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecințe contrare scopului urmărit.

La stabilirea și aplicarea pedepsei, instanța de judecată este ținută, în mod imperativ, de principiul legalității sancțiunii penale, care presupune că nicio pedeapsă nu poate fi stabilită în afara limitelor prevăzute de norma de incriminare și fără respectarea cadrului general instituit de Partea generală a Codului penal. Această exigență nu are un caracter pur formal, ci constituie o garanție fundamentală împotriva arbitrariului, obligând instanța să își exercite atribuțiile în limitele trasate de lege și în concordanță cu scopul sancțiunii penale.

În același timp, operațiunea de individualizare a pedepsei implică o evaluare complexă și concretă a persoanei inculpatului și a faptei săvârșite, instanța fiind chemată să determine acea sancțiune care este nu doar legală, ci și necesară și suficientă pentru realizarea finalităților pedepsei penale, respectiv prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, atât de către inculpat, cât și de către alte persoane, precum și reeducarea și reintegrarea socială a acestuia.

În acest context, potrivit art. 385 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, instanța are obligația de a examina și a se pronunța expres asupra existenței circumstanțelor care atenuează sau agravează răspunderea penală, aceste elemente având un rol determinant în configurarea cuantumului concret al pedepsei. O asemenea analiză nu poate fi una formală, ci trebuie să rezulte dintr-o apreciere efectivă a tuturor împrejurărilor cauzei, reflectate în materialul probator.

În procesul de individualizare, instanța se va ghida de prevederile art. 7 Cod penal, care consacră principiul individualizării pedepsei, precum și de dispozițiile art. 75 Cod penal, care impun luarea în considerare a gravității infracțiunii săvârșite, a motivelor acesteia, a personalității inculpatului, a circumstanțelor concrete ale comiterii faptei, precum și a conduitei ulterioare a acestuia.

Prin urmare, stabilirea pedepsei nu reprezintă un act mecanic de aplicare a legii, ci rezultatul unei analize judiciare complexe, în cadrul căreia instanța este chemată să realizeze un echilibru între cerințele de legalitate, necesitate și proporționalitate, astfel încât sancțiunea aplicată să corespundă atât pericolului social concret al faptei, cât și particularităților persoanei care a săvârșit-o.

Astfel, potrivit art. 7 alin. (1) Cod Penal la aplicarea legii penale se tine cont de caracterul şi gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșiți, de persoana celui vinovat şi de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea penală.

Conform art. 75 alin. (1) Cod penal, la stabilirea categoriei şi termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care agravează sau atenuează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării şi reeducării vinovatului, precum şi de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Circumstanțe ce atenuează răspunderea penală conform art.76 alin. (1) lit. a) Cod penal în privința lui Surdu Ion instanța nu a stabilit.

Circumstanțe ce agravează răspunderea penală a lui Surdu Ion prevăzute de art. 77 alin. (1) lit. a) Cod penal, instanța a stabilit: săvârșirea infracțiunii de către o persoană care anterior a fost condamnată pentru infracţiune similară sau pentru alte fapte care au relevanţă pentru cauză.

Mai mult, potrivit art. 78 Cod penal, în cazul în care instanţa de judecată constată circumstanţe atenuante la săvârșirea infracţiunii, pedeapsa principală se reduce sau se schimbă după cum urmează: a) dacă minimul pedepsei cu închisoare prevăzut la articolul corespunzător din Partea specială a prezentului cod este mai mic de 10 ani, pedeapsa poate fi redusă până la acest minim; b) dacă se aplică amenda, aceasta se poate coborî până la limita de jos; c) dacă

pentru infracţiunea săvârşită se prevede detenţiune pe viaţă, aceasta se înlocuieşte cu închisoare de la 15 la 25 de ani. (2) În cazul în care instanţa de judecată constată circumstanţe atenuante la săvârşirea infracţiunii, pedeapsa complementară, prevăzută de lege pentru infracţiunea săvârşită, poate fi înlăturată.

Aliniatul (3) aceluiași articol reglementează că, în cazul în care există circumstanţe agravante se poate aplica pedeapsa maximă prevăzută la articolul corespunzător din Partea specială a prezentului cod.

Aliniatul (4) prevede că, în caz de concurs al circumstanţelor agravante şi celor atenuante, coborârea pedepsei până la minimul sau ridicarea ei până la maximul prevăzut la articolul corespunzător din Partea specială a prezentului cod nu este obligatorie.

Astfel, în ceea ce priveşte aplicarea pedepsei faţă de Surdu Ion instanţa de judecată luând în vedere personalitatea inculpatului se va ghida de criteriile ce asigură aplicarea faţă de acesta a unei pedepse echitabile, legale şi individualizate.

Totodată, instanţa remarcă că conform art. 61 Cod Penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală şi un mijloc de corectare şi reeducare a condamnatului ce se aplică de instanţele de judecată, în numele legii, persoanelor ce au săvârşit infracţiuni, cauzând anumite lipsuri şi restricţii drepturilor lor.

Pedeapsa penală, în accepțiunea legii penale, nu are un caracter exclusiv represiv, ci urmărește realizarea unor finalități complexe, orientate atât spre restabilirea echilibrului social afectat prin comiterea infracțiunii, cât și spre corectarea comportamentului persoanei condamnate și prevenirea reiterării unor asemenea conduite ilicite. Astfel, prin aplicarea sancțiunii, instanța tinde nu doar să sancționeze fapta săvârșită, ci și să contribuie la reeducarea condamnatului, în vederea respectării valorilor sociale ocrotite de lege.

În același timp, pedeapsa îndeplinește și o funcție preventivă generală, menită să descurajeze alte persoane de la săvârșirea unor infracțiuni similare, prin transmiterea unui mesaj clar că încălcarea normelor legale atrage consecințe juridice ferme și inevitabile. Din această perspectivă, sancțiunea aplicată trebuie să fie proporțională cu gravitatea faptei și suficient de severă pentru a avea un impact real asupra conduitei sociale.

Raportând aceste considerente la circumstanțele cauzei, instanța apreciază că aplicarea unei pedepse de condamnare în prezenta cauză este aptă să producă un efect preventiv atât sub aspect special, asupra inculpatului, determinându-l să conștientizeze consecințele conduitei sale și să evite pe viitor încălcarea legii, cât și sub aspect general, în raport cu ceilalți membri ai societății, care pot fi tentați să adopte comportamente similare.

Totodată, prin intervenția sa, instanța contribuie la reafirmarea autorității legii și la consolidarea încrederii publicului în mecanismele de protecție juridică, asigurând că drepturile și libertățile fundamentale consacrate de Constituția Republicii Moldova și de legislația în vigoare nu rămân fără apărare, iar încălcarea acestora este sancționată în mod corespunzător și efectiv.

Articolul 264^1 alin. (4) Cod penal (în vigoare la data comiterii faptei 11.04.2024), prevedea pedeapsă cu muncă neremunerată în folosul comunităţii de la 200 la 240 de ore, sau cu închisoare de până la 1 ani.

Prin prisma art. 16 alin. (2) Cod penal, infracțiunea comisă de către, Surdu Ion prevăzute la art. 264^11 alin.(4) Cod penal, se califică drept infracțiune ușoară.

Reieșind din circumstanțele cauzei, gravitatea infracțiunii săvârșite, ținând cont de persoana lui Surdu Ion, care nu se află la evidența medicului narcolog sau psihiatru, anterior judecat, se află în prezența circumstanțelor agravante și lipsa celor atenuante, instanța găsește oportun de a-i aplica lui Surdu Ion o pedeapsă sub formă de închisoare, sancțiune care va asigura

pe deplin corectarea și reeducarea lui și realizarea scopului pedepsei penale ce ține de prevenirea comiterii altor infracțiuni atât de către inculpat, cât și de către alte persoane.

Concomitent, executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferinţe fizice şi nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate. Pedeapsa aplicată persoanei recunoscute vinovate trebuie să fie echitabilă, legală şi corect individualizată, capabilă să restabilească echitatea socială şi să realizeze scopurile legii şi pedepsei penale, în strictă conformitate cu dispoziţiile părţii generale a Codului penal și stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială.

Instanţa remarcă că pedeapsa este echitabilă când ea impune infractorului lipsuri şi restricţii ale drepturilor lui, proporţionale cu gravitatea infracţiunii săvârşite şi este suficientă pentru restabilirea echităţii sociale, adică a drepturilor şi intereselor victimei, statului şi întregii societăţi, perturbate prin infracţiune.

Instanţa concluzionează că sentinţa de condamnare în prezenta cauză penală va avea un efect preventiv serios atât pentru inculpat, cât şi pentru alte persoane predispuse la comiterea unor astfel de infracţiuni şi va constitui o garanţie şi o asigurare că drepturile şi libertăţile consfinţite în Constituţia Republicii Moldova şi alte legi ale statului sunt apărate, iar violarea lor este contracarată şi pedepsită.

În ceea ce privește determinarea legii penale aplicabile, instanța pornește de la principiul fundamental al aplicării legii penale în timp, consacrat de art. 10 Cod penal al Republicii Moldova, potrivit căruia legea penală care înlătură caracterul infracțional al faptei, micșorează pedeapsa sau în orice alt mod ușurează situația persoanei se aplică retroactiv, iar legea penală care înrăutățește situația persoanei nu are efect retroactiv.

Instanța reține că fapta incriminată inculpatului Surdu Ion ***** a fost săvârșită la data de **11 aprilie 2024**, moment la care era în vigoare redacția art. 264[1] Cod penal care prevedea, la alin. (4), că acțiunile de conducere a mijlocului de transport în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat, săvârșite de o persoană care nu deține permis de conducere, se sancționează cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 200 la 240 de ore sau cu închisoare de până la 1 an.

Ulterior comiterii faptei, legiuitorul a intervenit asupra conținutului normei de incriminare, modificând structura art. 264[1] Cod penal și agravând regimul sancționator, în sensul instituirii unor pedepse mai severe, inclusiv sancțiuni cu închisoare în limite semnificativ majorate pentru situații similare, inclusiv pentru persoanele care nu dețin permis de conducere. Astfel, în redacția actuală, fapta corespunzătoare situației de fapt deduse judecății este sancționată mai aspru, fiind prevăzute limite de pedeapsă superioare și un regim sancționator mai sever.

Prin urmare, instanța este chemată să realizeze o comparație între legea penală în vigoare la data săvârșirii faptei și legea penală ulterioară, în vederea identificării dispoziției mai favorabile inculpatului. Din această perspectivă, instanța constată că legea în vigoare la data de 11.04.2024 este, în mod evident, mai favorabilă, întrucât prevede un tratament sancționator mai blând, atât sub aspectul naturii pedepsei, cât și al limitelor acesteia, în raport cu legea ulterioară care agravează răspunderea penală pentru aceeași conduită.

Aplicarea legii noi, mai severe, ar contraveni nu doar dispozițiilor exprese ale art. 10 Cod penal, ci și principiului constituțional al neretroactivității legii penale mai aspre, consacrat de art. 22 din Constituția Republicii Moldova, potrivit căruia nimeni nu poate fi condamnat pentru o faptă care nu constituia infracțiune la data comiterii ei și nici nu i se poate aplica o pedeapsă mai gravă decât cea prevăzută de lege la momentul săvârșirii faptei.

În aceste condiții, instanța reține că este obligată să aplice legea penală mai favorabilă, respectiv dispozițiile art. 264[1] alin. (4) Cod penal în redacția în vigoare la data comiterii faptei, întrucât acestea asigură respectarea principiilor legalității și proporționalității sancțiunii penale,

precum și a garanțiilor fundamentale ale persoanei supuse răspunderii penale.

Prin urmare, încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului urmează a fi realizată în baza art. 264[1] alin. (4) Cod penal în redacția legii în vigoare la data de 11 aprilie 2024, aceasta fiind legea penală mai favorabilă în sensul art. 10 Cod penal.

Totodată, instanța va ține cont de faptul că Surdu Ion anterior săvârșirii acestei infracțiuni 11.04.2024 a fost condamnat prin Sentința Judecătoriei Strășeni, sediul Central din 18.09.2023 pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 201[1] alin. (2) lit. c) Cod penal la o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 3 (trei) ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis. În temeiul art. 90 alin. (1) Cod penal pedeapsa stabilită lui Surdu Ion ***** a fost suspendată condiționat pe un termen de probă de 3 (trei) ani și nu va fi executată dacă condamnatul în termenul de probă nu va comite o nouă infracțiune. (f.d.51-57).

Prin Decizia Curții de Apel Chișinău din 26.03.2024 s-a decis menținerea sentinței Judecătoriei Strășeni, sediul Central din 18.09.2023, pronunțată în privința lui Surdu Ion. (f.d.58-64 și verso)

Potrivit sentinței Judecătoriei Strășeni, sediul central din 14.12.2023, Surdu Ion a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 201[1] alin. (1) lit. a) Cod penal și i s-a aplicat pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 1 (un) an cu ispășirea pedepsei în penitenciar semiînchis, iar potrivit art. 90 alin. (1) Cod penal, a fost suspendată condiționat executarea pedepsei pe un termen de 3 (trei) ani. (f.d.113-117 și verso)

Prin Decizia Curții de Apel Chișinău din 22.05.2024 s-a decis menținerea sentinței Judecătoriei Strășeni, sediul Central din 14.12.2023, pronunțată în privința lui Surdu Ion, fără modificări. (f.d.118-125 și verso)

În ceea ce privește individualizarea sancțiunii penale și stabilirea pedepsei definitive, instanța pornește de la exigențele principiului legalității pedepsei, potrivit căruia orice sancțiune urmează a fi aplicată exclusiv în condițiile și limitele prevăzute de legea penală, cu respectarea strictă atât a normei de incriminare din Partea specială, cât și a regulilor de aplicare a pedepsei reglementate de Partea generală a Codului penal. În acest sens, instanța reține că operațiunea de individualizare judiciară a pedepsei nu constituie un exercițiu formal sau mecanic, ci presupune evaluarea concretă a tuturor circumstanțelor relevante ale cauzei, a gravității faptei, a persoanei inculpatului, a conduitei sale anterioare și ulterioare, precum și a eficienței măsurilor de clemență anterior acordate.

Din materialele cauzei rezultă fără echivoc că Surdu Ion a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 264[1] alin. (4) Cod penal după pronunțarea sentinței Judecătoriei Strășeni, sediul central, din 18.09.2023, prin care a fost condamnat pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 201[1] alin. (2) lit. c) Cod penal la pedeapsa închisorii pe un termen de 3 ani, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei pe un termen de probă de 3 ani, precum și după pronunțarea sentinței aceleiași instanțe din 14.12.2023, prin care a fost condamnat pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 201[1] alin. (1) lit. a) Cod penal la pedeapsa închisorii pe un termen de 1 an, de asemenea cu suspendarea condiționată a executării pedepsei pe un termen de probă de 3 ani. Totodată, din actele anexate la dosar rezultă că aceste hotărâri au rămas valabile, fiind menținute prin deciziile Curții de Apel Chișinău din 26.03.2024 și, respectiv, 22.05.2024.

Așadar, la data comiterii noii infracțiuni, inculpatul se afla în termenul de probă stabilit prin două sentințe anterioare distincte, care coexistau autonom, fără ca între ele să fi fost realizat anterior vreun cumul juridic. Această împrejurare prezintă o relevanță juridică esențială, întrucât exclude orice posibilitate de a aprecia noua faptă ca fiind izolată de conduita penală anterioară a

inculpatului și impune, în mod necesar, examinarea incidenței dispozițiilor art. 90 alin. (10) Cod penal, coroborate cu cele ale art. 85 Cod penal.

Potrivit art. 111 alin. (1) lit. d) Cod penal, sunt considerate ca neavând antecedente penale persoanele condamnate cu suspendarea condiționată a executării pedepsei doar în măsura în care, în termenul de probă, această suspendare nu a fost anulată. *Per a contrario*, săvârșirea, în perioada de probațiune, a unei noi infracțiuni intenționate înlătură efectul favorabil al acestei dispoziții și activează consecințele juridice prevăzute de art. 90 alin. (10) Cod penal. Or, textul legal menționat instituie în sarcina instanței o obligație normativă clară: în cazul în care cel condamnat cu suspendarea condiționată a executării pedepsei săvârșește în termenul de probă o nouă infracțiune intenționată, instanța urmează să îi stabilească pedeapsa în condițiile art. 85 Cod penal. Prin urmare, în cauza de față, mecanismul juridic aplicabil nu ține de oportunitatea instanței, ci de imperativul legii, noua infracțiune intenționată comisă de Surdu Ion în perioada de probațiune determinând necesitatea revocării efectelor suspendării și a trecerii la instituția concursului de sentințe.

Instanța subliniază că suspendarea condiționată a executării pedepsei reprezintă o măsură de individualizare bazată pe încrederea acordată condamnatului că acesta se poate corecta fără executarea efectivă a pedepsei în penitenciar, sub condiția unei conduite conforme ordinii de drept. Această măsură are un pronunțat caracter de clemență judiciară și, în același timp, un pronunțat caracter preventiv-educativ, fiind întemeiată pe prezumția că simpla condamnare și avertismentul inerent acesteia sunt suficiente pentru a-l determina pe făptuitor să se abțină de la noi încălcări ale legii penale. În situația în care persoana condamnată, în pofida beneficiului acordat, revine la conduită infracțională și săvârșește o nouă infracțiune intenționată, aceasta demonstrează, în mod obiectiv, ineficiența măsurii de clemență anterior dispuse și lipsa internalizării exigențelor minime de conduită socială impuse de normele penale.

Raportat la persoana inculpatului Surdu Ion, instanța constată că acesta nu a valorificat șansa reală pe care i-a oferit-o legea prin suspendarea condiționată a executării pedepselor aplicate anterior. Dimpotrivă, într-un interval relativ scurt de la pronunțarea celor două sentințe și în plin termen de probă, inculpatul a săvârșit o nouă infracțiune intenționată, de această dată contra siguranței circulației rutiere, conducând un mijloc de transport în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat și fără a deține permis de conducere. O asemenea conduită relevă nu doar perseverență în conduita ilicită, ci și o atitudine constantă de ignorare a valorilor sociale ocrotite de legea penală, a autorității hotărârilor judecătorești și a efectului preventiv pe care condamnările anterioare ar fi trebuit să îl exercite asupra sa.

În aceste condiții, instanța apreciază că sunt întrunite integral premisele aplicării art. 85 alin. (1) Cod penal, întrucât după pronunțarea sentințelor anterioare, dar înainte de executarea completă a pedepselor stabilite prin acestea, condamnatul a săvârșit o nouă infracțiune. Din punct de vedere juridic, împrejurarea că pedepsele anterioare au fost suspendate condiționat nu înlătură existența lor și nici caracterul lor de pedepse neexecutate; dimpotrivă, odată cu incidența art. 90 alin. (10) Cod penal, acestea redevin relevante în plan executoriu și urmează a fi valorificate în cadrul mecanismului concursului de sentințe. Or, legea nu distinge între pedepse neexecutate ca urmare a neînceperii executării efective și pedepse neexecutate ca urmare a suspendării condiționate, de vreme ce în ambele situații, la momentul săvârșirii noii infracțiuni, pedeapsa stabilită prin sentința anterioară nu fusese executată complet.

Instanța reține, de asemenea, că în speță particularitatea juridică constă în faptul că există două sentințe anterioare distincte, autonome, care nu au făcut anterior obiectul unui cumul. În consecință, prezenta instanță este chemată să realizeze pentru prima dată operațiunea de unificare

sancționatorie, având obligația de a lua în considerare atât pedeapsa stabilită pentru infracțiunea dedusă judecății, cât și pedepsele aplicate prin sentințele din 18.09.2023 și 14.12.2023. Într-o asemenea ipoteză, aplicarea art. 85 Cod penal nu se limitează la o simplă mențiune formală, ci presupune o veritabilă operațiune de sinteză juridică, menită să reflecte într-o sancțiune unică întreaga încărcătură de pericol social rezultată din pluralitatea faptelor și din eșecul intervențiilor penale anterioare.

Potrivit art. 85 alin. (1) Cod penal, instanța poate adăuga la pedeapsa stabilită prin noua sentință, în întregime sau parțial, partea neexecutată a pedepsei stabilite prin sentința anterioară. Această formulare consacră principiul individualizării judiciare și permite instanței să aleagă între cumulul total și cumulul parțial, în funcție de datele concrete ale cauzei. Prin urmare, legea nu impune, în mod automat, absorbirea integrală a tuturor pedepselor anterioare, ci conferă instanței marja de apreciere necesară pentru a stabili o pedeapsă definitivă proporțională, suficient de fermă pentru a răspunde pluralității infracționale, dar și adecvată exigențelor de echitate și individualizare.

În cauza de față, instanța apreciază că soluția cumulului parțial este pe deplin justificată. Aceasta se întemeiază, pe de o parte, pe gravitatea faptei nou comise, care nu poate fi tratată cu indulgență, având în vedere că inculpatul a condus în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat și fără permis de conducere, punând în pericol direct siguranța traficului rutier, iar pe de altă parte, pe necesitatea de a păstra un just echilibru între severitatea reacției penale și proporționalitatea sancțiunii. Cumulul integral al tuturor pedepselor ar conduce la o sancțiune excesivă, în timp ce o adăugare prea redusă ar goli de conținut atât finalitatea art. 90 alin. (10) Cod penal, cât și rolul preventiv al pedepsei în contextul unei conduite infracționale persistente. În acest cadru, cumulul parțial reprezintă expresia unei opțiuni judiciare echilibrate, care valorifică necesitatea unei reacții ferme, fără a depăși ceea ce este necesar pentru atingerea scopurilor pedepsei.

Sub acest aspect, instanța are în vedere și prevederile art. 85 alin. (3) Cod penal, potrivit cărora pedeapsa definitivă în cazul unui cumul de sentințe trebuie să fie mai mare decât pedeapsa stabilită pentru săvârșirea noii infracțiuni și decât partea neexecutată a pedepsei pronunțate prin sentința anterioară. Exigența legală urmărește să dea expresie caracterului agravant al pluralității de infracțiuni și să excludă situațiile în care sancțiunea definitivă ar fi inferioară sau egală cu una dintre pedepsele ce intră în compunerea ei, ceea ce ar contraveni logicii represiunii penale. Or, stabilirea în cauză a unei pedepse definitive de 3 ani și 8 luni închisoare răspunde acestei cerințe, fiind superioară atât pedepsei ce se aplică pentru noua infracțiune, cât și cuantumului rezultat din simpla raportare la una dintre pedepsele anterioare, reflectând astfel în mod real agravarea situației juridice a inculpatului prin comiterea noii fapte în termen de probă.

În planul fundamentării cuantumului concret, instanța reține că pedeapsa definitivă de 3 ani și 8 luni închisoare exprimă necesitatea unei reacții penale sporite în raport cu periculozitatea concretă a inculpatului. Această periculozitate nu rezultă exclusiv din fapta nou comisă, ci din întreaga traiectorie infracțională recentă a inculpatului, care demonstrează că intervențiile judiciare anterioare, inclusiv cele manifestate sub forma suspendării condiționate a executării pedepselor, nu au produs efectul de descurajare și corectare urmărit de lege. Cu alte cuvinte, instanța nu sancționează de două ori aceleași fapte, ci constată că pluralitatea sentințelor și recidiva comportamentală a inculpatului sporesc necesitatea unei sancțiuni efective și mai ferme, capabile să restabilească echitatea socială și să redea autoritate normei penale.

Instanța apreciază că tocmai această soluție răspunde, în mod adecvat, și scopurilor pedepsei prevăzute de legea penală. Pedeapsa astfel individualizată este aptă să contribuie la

corectarea inculpatului, întrucât îi oferă un răspuns judiciar suficient de ferm pentru a-l confrunta cu consecințele reale ale conduitei sale repetat ilicite. În egală măsură, aceasta servește prevenției speciale, în sensul descurajării inculpatului de la săvârșirea unor noi infracțiuni, dar și prevenției generale, prin transmiterea unui mesaj clar că beneficiul suspendării condiționate nu poate fi transformat într-un instrument de impunitate și că nerespectarea obligației de a nu comite noi infracțiuni în termenul de probă atrage, inevitabil, o reacție penală efectivă.

Mai mult, instanța subliniază că menținerea unei soluții excesiv de blânde într-o asemenea configurație factuală și juridică ar compromite funcția preventivă și educativă a actului de justiție penală. O persoană care, după două condamnări succesive cu suspendarea executării pedepsei, persistă în conduita infracțională și comite o nouă infracțiune intenționată demonstrează, prin propria atitudine, că avertismentul penal anterior nu a fost înțeles și asumat. În această situație, legea nu mai permite perpetuarea aceleiași politici de clemență, ci impune o reacție sancționatorie reală, aptă să reafirme autoritatea hotărârilor judecătorești și să protejeze valorile sociale fundamentale.

În consecință, având în vedere gravitatea infracțiunii prevăzute de art. 264[1] alin. (4) Cod penal, circumstanțele concrete ale comiterii acesteia, persoana inculpatului, antecedentele sale judiciare relevante, faptul comiterii noii infracțiuni în termenul de probă aferent a două condamnări anterioare distincte, precum și necesitatea aplicării art. 90 alin. (10) și art. 85 alin. (1), (3) Cod penal, instanța consideră legală, temeinică și proporțională soluția stabilirii prin concurs de sentințe, prin cumul parțial, a unei pedepse definitive sub formă de închisoare pe un termen de 3 ani și 8 luni, această pedeapsă fiind necesară și suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale și pentru a da expresie unei reacții judiciare ferme, dar echilibrate, față de perseverența infracțională a inculpatului.

În conformitate cu prevederile art. 72 alin. (2) Cod penal, în penitenciare de tip deschis execută pedeapsa persoanele condamnate la închisoare pentru infracţiuni săvârșite din imprudenţă și pentru infracțiuni ușoare săvârșite cu intenție.

Cu referire la cheltuieli judiciare:

În conformitate cu prevederile art.385 alin.(1) pct.14) din Codul de procedură penală, la adoptarea sentinței, instanța de judecată soluționează chestiuni privind cine şi în ce proporție trebuie obligat să plătească cheltuielile judiciare.

Art.227 alin.(2) pct.5 Cod Procedură Penală reiterează că cheltuielile judiciare cuprind sumele cheltuite în legătură cu efectuarea acţiunilor procesuale în cauza penală.

Potrivit art.229 alin.(1) şi (2) Cod procedură penală, cheltuielile judiciare sânt suportate de condamnat sau sânt trecute în contul statului. Instanţa de judecată poate obliga condamnatul să recupereze cheltuielile judiciare, cu excepţia sumelor plătite interpreţilor, traducătorilor, precum şi apărătorilor în cazul asigurării inculpatei cu avocat care acordă asistenţă juridică garantată de stat, atunci când aceasta o cer interesele justiţiei şi condamnatul nu dispune de mijloacele necesare. Achitarea cheltuielilor judiciare poate fi suportată şi de condamnatul care a fost eliberat de pedeapsă sau căruia i-a fost aplicată pedeapsă, precum şi de persoana în privința căreia urmărirea penală a fost încetată pe temeiuri de nereabilitare.

Potrivit tichetului Drager Alcotest 6810 (f.d.8), se constată faptul că Surdu Ion a efectuat testarea aslcoolscopică cu aparatul Drager, fiind stabilită concentrația de alcool în aerul expirat de 1,39 mg/l.

Având în vedere normele legale indicate şi materialele anexate la cauza penală, instanța conchide că cheltuielile judiciare în mărime de 25,70 (douăzeci și cinci),70 lei pentru efectuarea constatării faptului consumului de alcool utilizând aparatul „Drager” urmează a fi recuperate

integral, din contul lui Surdu Ion contul statului.

Cu referire la corpurile delicte și mijloace materiale de probă:

În conformitate cu prevederile art.385 alin. (1) pct. 13) Cod de procedură penală, la adoptarea sentinţei, instanţa de judecată soluţionează chestiunea cu privire la corpurile delicte.

Potrivit art. 397 alin. (3) Cod de procedură penală, dispozitivul sentinței de condamnare, precum și a celei de achitare sau de încetare a procesului penal, pe lângă chestiunile enumerate în art. 395 și 396, în cazurile necesare, trebuie să mai cuprindă, hotărârea cu privire la corpurile delicte.

Potrivit art. 157 alin. (1) din Codul de procedură penală, constituie mijloc material de probă documentele în orice formă (scrisă, audio, video, electronică etc.) care provin de la persoane oficiale fizice sau juridice dacă în ele sânt expuse ori adeverite circumstanţe care au importanţă pentru cauză.

Potrivit conținutului procesului verbal de examinare a obiectului și ordonanței organului de urmărire penală, a fost recunoscut în calitate de mijloc material de probă: tichet Drager nr. 8404 din 11.04.2024. (f.d.8,9,10,11)

Potrivit conținutului procesului verbal de examinare a obiectului și ordonanței organului de urmărire penală, a fost recunoscut în calitate de mijloc material de probă: un suport optic de tip DVD-R 4,7 GB 16x, cu inscripția „Freestyle”. (f.d.29,30,31)

Cu referire la măsura preventivă:

Potrivit art. 395 alin.(1) lit.5) Cod de procedură penală, în dispozitivul sentinţei de condamnare trebuie să fie arătată dispoziţia privitoare la măsura preventivă ce se va aplica inculpatului până când sentinţa va deveni definitivă.

Instanța menționează că, la momentul emiterii sentinţei, Surdu Ion nu se află sub imperiul vreunei măsurii preventive.

În acest context, instanţa relevă că conform art. 329 alin. (1) din Codul de procedură penală, la judecarea cauzei, instanţa, din oficiu sau la cererea părţilor şi ascultând opiniile acestora, este în drept să dispună aplicarea, înlocuirea sau revocarea măsurii preventive aplicate inculpatului.

Ținând cont de faptul că prezenta sentință nu dobândește caracter definitiv la momentul pronunțării și având în vedere necesitatea garantării executării pedepsei aplicate, precum și a asigurării bunei desfășurări a procedurilor până la rămânerea definitivă a hotărârii, instanța apreciază ca fiind oportună și proporțională dispunerea, în privința lui Surdu Ion, a măsurii preventive a obligării de a nu părăsi teritoriul Republicii Moldova. Această măsură răspunde cerințelor de necesitate și adecvare prevăzute de Codul de procedură penală, constituind un mijloc suficient pentru atingerea scopului urmărit, fără a aduce o restrângere excesivă a drepturilor fundamentale ale inculpatului.

În temeiul celor expuse, în conformitate cu art. art., 384 – 389, 392 - 395 Cod de procedură penală, instanța de judecată, -

C O N D A M N Ă:

Se recunoaște vinovat **Surdu Ion *****,** născut la *****, IDNP ***** în săvârșirea infracțiunilor prevăzute art.264^1 alin.(4) Cod Penal și potrivit acestei Legi, i se aplică o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 6 (șase) luni, cu ispăşirea pedepsei în penitenciar de tip deschis.

În conformitate cu art. 85 alin. (1) din Codul penal, prin cumul de sentințe, la pedeapsa stabilită prin prezenta sentință se adaugă parțial lui **Surdu Ion ******* pedeapsa stabilită prin sentința Judecătoriei Strășeni, sediul Central din 18.09.2023 și prin sentința Judecătoriei Strășeni, sediul Central din 14.12.2023, stabilindu-i lui Surdu Ion pedeapsă definitivă sub formă de închisoare pe un **termen de 3 (trei) ani și 8 (opt) luni, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip deschis.**

Termenul executării pedepsei cu închisoarea aplicate lui Surdu Ion ***** se calculează de la data rămânerii definitive a prezentei sentințe, respectiv de la data reținerii în vederea executării pedepsei.

Până la intrarea în vigoare a sentinței, în privința lui **Surdu Ion ******* se dispune măsura preventivă - obligarea de a nu părăsi teritoriul Republicii Moldova, măsură necesară pentru garantarea executării pedepsei și buna desfășurare a procesului penal până la rămânerea definitivă a hotărârii.

Se încasează din contul lui **Surdu Ion *******, în beneficiul statului suma de 25 (douăzeci și cinci), 70 lei, cu titlu de cheltuieli de judecată.

Mijloace materiale de probă: tichet Drager nr. 8404 din 11.04.2024 și un suport optic de tip DVD-R 4,7 GB 16x, cu inscripția „Freestyle” – de a păstra în continuare la materialele cauzei penale.

Sentința cu drept de apel la Curtea de Apel Centru în termen de 15 zile de la pronunțare, prin intermediul Judecătoriei Străşeni.

Preşedintele şedinţei,
judecătorul **Iana Talmaci**